

KT05 Alle Formen AKTIV von λύω

Indikativ	Konjunktiv	Optativ	Imperativ	Infinitiv, Partizip	Indikativ Imperfekt
Präsens					
<i>ich löse</i>				<i>lösen</i>	<i>ich löste</i>
λύω	λύω	λύοιμι	<i>löse!</i>	λύειν	ἔλυον
λύεις	λύῃς	λύοις	λύε		ἔλυες
λύει	λύῃ	λύοι	λυέτω	<i>einer, der löst</i>	ἔλυε
λύομεν	λύωμεν	λύοιμεν		λύων, λύοντος	ἔλυομεν
λύετε	λύητε	λύοιτε	λύετε	λύουσα, λυούσης	ἔλυετε
λύουσι(ν)	λύωσι(ν)	λύοιεν	λυόντων	λύον, λύοντος	ἔλυον

Futur					
<i>ich werde lösen</i>				<i>lösen werden</i>	
λύσω		λύσοιμι		λύσειν	
λύσεις		λύσοις			
λύσει		λύσοι		<i>einer, der lösen wird</i>	
λύσομεν		λύσοιμεν		λύσων, λύσοντος	
λύσετε		λύσοιτε		λύουσα, λυούσης	
λύουσι(ν)		λύσοιεν		λύσον, λύσοντος	

Aorist I					
<i>ich löste</i>				<i>lösen / gelöst haben</i>	
ἔλυσα	λύσω	λύσοιμι	<i>löse!</i>	λύσαι	
ἔλυσας	λύσῃς	λύσοις / ειας	λύσον		
ἔλυσε(ν)	λύσῃ	λύσοι / ειεν	λυάτω	<i>einer, der löst / gelöst hat</i>	
ἔλυσαμεν	λύσωμεν	λύσοιμεν		λύσας, λύσαντος	
ἔλυσατε	λύσωτε	λύσοιτε	λύσατε	λύσασα, λυάσης	
ἔλυσαν	λύσωσι(ν)	λύσοιεν / ειαν	λυάτων / ντωσαν	λύσαν, λύσαντος	

Perfekt					Plusquamperf.
<i>ich habe gelöst</i>				<i>gelöst haben</i>	<i>ich hatte gelöst</i>
ἔλυκα	λελύκω	λελύκοιμι	<i>habe gelöst!</i>	λελυκένοι (!)	ἔλελύκη / ειν
ἔλυκας	λελύκης	λελύκοις	λέλυκε		ἔλελύκης / εις
ἔλυκε(ν)	λελύκη	λελύκοι	λελυκέτω	<i>einer, der gelöst hat</i>	ἔλελύκει
λελύκαμεν	λελύκημεν	λελύκοιμεν		λελυκός, ότος	ἔλελύκεμεν
λελύκατε	λελύκητε	λελύκοιτε	λελύκετε	λελυκία, υίας	ἔλελύκετε
λελύκασι(ν)	λελύκωσι(ν)	λελύκοιεν	λελυκόντων	λελυκός, ότος	ἔλελύκεσαν

Aorist II					
<i>von λέιπω, λείπω, ἔλιπον, λέλοιπα // λέλειμμα, ἐλείφθην, λείφθησομαι - lassen</i>					
<i>ich ließ</i>				<i>lassen / gelassen haben</i>	
ἔλιπον	λίπω	λίποιμι	<i>lass!</i>	λίπειν	
ἔλιπες	λίπῃς	λίποις	λίπε		
ἔλιπε	λίπῃ	λίποι	λίπέτω	<i>einer, der lässt, gelassen hat</i>	
ἔλιπομεν	λίπω	λίποιμεν		λίπων, λιπόντος	
ἔλιπετε	λίπητε	λίποιτε	λίπετε	λιπόσα, λιπούσης	
ἔλιπον	λίπωσι(ν)	λίποιεν	λιπόντων	λιπόν, λιπόντος	